

Encyclopedie der Idolen

MUZE M.

Een waar kunstwerk is niet eeuwig, wordt elk moment weer nu-nu-nu, *on-afgebroken*; voorbeelden genoeg maar altijd te weinig: van den Assem, Sugimoto, Mondriaan met

1 'a' (z'n abstracte, big-appleïaanse periode), Matisse vanaf de dag dat hij met schilderen stopte, om te gaan knippen en plakken met kleuren en vormen - levendig & organisch.

BIJNA NABIJ

Ik en anderen, ik ben anderen; het bestaat niet dat dit hetzelfde model eist als dat wat zich aanpast aan al wat is en wordt, hier en daar, haast gelijk aan het geijkte. Wisselen. Ik heb het slagschip, tovergroen,

vervat. Het voer dronken van details voorbij. Zelfs ikzelve drong aan op iets anders, op verdwijnen, op niet(s) bestendigen – essen, innen, sterren: mij, met de puntjes op de i en de j uw massa en uw wezen.

SZYMBORSKA

Wat mogelijk is, kan door haar gedicht worden alsof het feiten zijn. Een jaar of zo geboren na wie indirect mij mijn moedertaal gaven; wat mijn letter L betreft, dat is daar de moravische Ľ. Eindes vermengt zij met

beginnen, het moment, dubbele punten, hier, aldoor hetzelfde, zoals wolken wolken wolken, hoewel dan anders. Zij verdicht haar prullaria, dromen, vrienden, is bekend met het feit dat feiten zuiver toevallig zijn.

RIMBAUD

Wonderkind, maar geen kind van z'n tijd,
geen kind van zijn leeftijd, maar een man
evenmin: ander, buitenstaander, visionair,
sneeuwstorm, noodlot en vulkaan. Aldoor

zestien jaar, zestien vlaggen verenigd over
glooiende velden ... met onmiskkenbaar de
vlasachtige vlokken diep-azuren geur van
de muze. De acht bergen aan de horizon?

MARSMAN

De dichter van het wit gedicht. Voor hem heel het heelal een kaart in 3d van het al, zijn moleculen en atomen vrienden van vijanden van het land vol van hout en moeras. Zo was hij zo nu en dan zijn eigen

vijand, want hoe dan ook: tegen de stroom in, zelfs de eigen. Steeds weg van elke weg, gedreven door doodsangst en doodsverlangen - wat half gelijk was voor hem ... hij roept naar sterren, zij roepen terug.

LORELEY

Loreley - de naam alleen al, doet dichters blozen en grijnzen, huiveren en hallucineren; haar mythe doet daar niets aan af, mag waar of onwaar zijn, maar met namen heeft dat niets te maken. Niets behalve alles:

als ik haar was, begin ik, maar ik ben haar niet, en ik houd op. Het antwoord laat zich verraden door wie en wat en waar en waarmee en waarom en wanneer en op welke wijze dan ook. Ontdaan bewijs ik alles.

DJENGIS KHAN

Djengis Khan: grimmig de man, grimmiger de naam, vanzelfsprekend meer dan bekend met elk van de 360 manieren om de wereld, ontembaar, te temmen; toch moet men niet

vergeten dat ook deze geweldenaar gewoon een moeder had, een vader zelfs. Ergo, geen God, een wezen vaag verloren in tijd, plaats handeling ... een ijl portret vol vraagtekens?

ESCHER

Duivelskunstenaar. Het boze oog schijnt door zijn schetsen, etsen en prenten te schemeren. Geboren op de drempel van een decennium, een eeuw, een millenium, werkt hij in zijn werk met constructies,

oneindigheden en in elkaar passende geometrische patronen. Gravures van zijn handen tekenen louter zichzelf, het lichtend verbum is hem niet vreemd; iets met een koolstoffen vlinder? Beeldend Borges!

VAN GOGH

Die knallende zonnen bij van Gogh, geen wonder dat het hem verging zoals het hem verging. Nachtblauw, laaiend geel, zonderlinge kraaien, en ook het lood, uit het veld geslagen, toen gevallen in den oude tuin met

hagen die waanzin binnen de perken van het redelijke smoren: blinde muren, kille kamers, de intensiteit van schroeiende sterren onder handbereik, echter nimmer zo vrij om ze losjes te plukken als pruimen, als eieren.

THOREAU

Het huis van Thoreau is het huis van een slak – geen fundering, wel mobiel en tot op het bot op maat; zo simpel kan het zijn, moet het zelfs zijn, wil men het leven leven om te leven. Maar dat is: ademen, en de

maden van de leden houden, tot men de dodenmars blaast; vanaf dat moment is men weer wat men was: stof en as. Niet dat dat er iets toe doet – er zijn meer levens te leven ... den zon is slechts een morgenster.

NESCIO

Elke vrouw is mooi, vandaag, dat is waar, waar dan ook. De taal is armoedig, doodarmoedig, hij die de Werken des Vaders kent weet dat, en wee hem die vraagt waarom. Waarom zou men? Waarom zou u

of ik dat willen weten? Want wat zijn feiten anders dan wat meningen van de wereld, tentoongespreid op een al dan niet gegeven moment; morgen weer anders, toch gelijk - elke vrouw is mooi, tenslotte.

WEG der DAO

De weg die men noemen kan, is niet de ware weg, naar men zegt: de Dao moet men doen. Waarover men niet spreken kan, moet men zwijgen; wat wil dat anders zeggen dan wat het zegt? In hoeverre is

het opstellen van een ethiek een ethische daad? En in hoeverre is deze vraag zinvol, zinnig? Deze dan, of die? Het antwoord van de zeven wijzen van het *bamboebosje* toont de repliek van den zeven wijzen.

TWO of

Het letterlijk schrijven van een brief aan hr. Z. is iets anders dan zo'n brief sturen, en waarom zou men ook? Zarathustra of Zhuang Zhou (die één en dezelfde zijn),

haten belegen fan-mail. Zij lopen liever 'n blauwtje of door brandnetels, dan dat ze *Lieve Mona* personificeren; niets liever dan levendig liefhebben en diep denken,

a KIND

jah, het levendigst en het diepst, zoals zij
die bloeit als *muze M.* En hun antwoord,
god, hemeltjelijef. Al hun woordloze taal
wortelt en woekert in het wezen van de

wereld, in hun dwarse daden, in Dylan,
Bronislaw, Darwin en Einstein, in mijn
moeder en haar 3 zonen. Wat rest is het
dichten van dit geopend werk / door U.

COLOPHON

*Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt,
op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).*

<http://www.taalkunst.tk> - markiske@hotmail.com

